

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ สภาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬายูโด กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก มีข้อสรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีนักกีฬาชาย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 51.26 และมีนักกีฬาหญิง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 48.74 และนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา ภาค 1 และภาค 5 ซึ่งมีนักกีฬาจำนวนภาคละ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 ซึ่งมีนักกีฬาชายจำนวนเท่ากัน คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 และมีนักกีฬาหญิงจำนวนเท่ากันคือ 32 คนคิดเป็น ร้อยละ 53.33 รองลงมาคือภาค 3 มีนักกีฬาจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และมีนักกีฬาชายจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 59.57 และมีนักกีฬาหญิงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 40.43 และภาค 2 มีนักกีฬา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.07 และมีนักกีฬาชายจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.81 และมีนักกีฬาหญิงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 44.19 มีจำนวนนักกีฬาน้อยที่สุดคือ ภาค 4 มีนักกีฬา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และมีนักกีฬาชายจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีนักกีฬาหญิงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

2. การศึกษาสภาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬายูโด กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสภาปัญหามานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมมีสภาปัญหาระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการวางแผนและเตรียมการด้านบุคลากร มีสภาปัญหามากที่สุด มีบุคลากร มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันยูโด มีสภาปัญหาน้อยที่สุด

2.2 ด้านงบประมาณ พบว่า โดยรวม มีสภาปัญหาระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีงบประมาณการประชาสัมพันธ์ด้านการประมวลผลและการได้รับข่าวสาร เพียงพอ มีสภาปัญหามากที่สุด และมีงบประมาณด้านการบริการดูแลรักษาพยาบาล นักกีฬา ขณะแข่งขัน มีสภาปัญหาน้อยที่สุด

2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ พบว่า โดยรวมมีสภาพปัญหาปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเพียงพอ มีสภาพปัญหามากที่สุด และมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมีมาตรฐาน มีสภาพปัญหาน้อยที่สุด

2.4 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โดยรวม มีสภาพปัญหาปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความเหมาะสมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และมีการประชาสัมพันธ์ทั่วถึง มีสภาพปัญหามากที่สุด และ มีการรายงานผลที่ดีและรวดเร็ว มีสภาพปัญหาน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

3.1 การเปรียบเทียบ สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จำแนกตามเพศชายและเพศหญิง โดยรวมไม่แตกต่างกันทั้งรายภาคและรายด้าน

3.2 การเปรียบเทียบ สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จำแนกตามภาคที่สังกัด โดยรวมไม่แตกต่างกันทั้งรายภาคและรายด้าน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมทั้ง 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ อยู่ระดับสภาพปัญหาปานกลาง จากผลการศึกษาค้นคว้าแสดงให้เห็นพื้นฐานของนักกีฬาโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง จะมองสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน เพราะทั้งสี่ด้านเป็นหัวใจในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา แต่ในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ อาจจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ ความสามารถ การขาดประสบการณ์ในการดำเนินงาน หรือจากความบกพร่องหลาย ๆ ประการของผู้จัดการแข่งขัน ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนาที่ดี (น้อม สังข์ทอง, 2543, หน้า 107 - 111) แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการค้นคว้าสภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันแต่ละประเภทกีฬา ส่วนใหญ่โดยรวมจะมีสภาพปัญหาระดับปานกลาง ซึ่งมีผลมาจากผู้เข้าร่วมและผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของการกีฬาแห่งประเทศไทย (2545, หน้าบทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 18 จังหวัดพังงา ซึ่งได้ผลสรุปสภาพปัญหา

การจัดการแข่งขันกีฬา ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ โดยรวมมีสภาพปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกันถ้าพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านบุคลากรมีสภาพปัญหามากที่สุด โดยเฉพาะเรื่อง การวางแผนและเตรียมการด้านบุคลากร ซึ่งมีสภาพปัญหามากที่สุด ในประเด็นนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรในจังหวัดพิษณุโลกที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล และด้านการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล มีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาพปัญหาอยู่ระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับเฉลิมชัย บุญรักษ์(2545, หน้า 95) ศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงาน กีฬาภายในจังหวัด ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549) พบว่า สภาพปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ด้านการวางแผนและเตรียมการ มีจำนวนบุคลากรทางด้านกีฬาภายในจังหวัดไม่เพียงพอ

ด้านงบประมาณ โดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มึงงบประมาณการประชาสัมพันธ์ด้านการประมวลผลและการได้รับข่าวสารเพียงพอ มีสภาพปัญหามากที่สุด รองลงมาคืองบประมาณด้านการจัดบริการวารสารและหนังสือพิมพ์สำหรับนักกีฬา จากการค้นคว้าจะเห็นได้ว่านักกีฬาต้องการทราบข่าวสารข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์ ต้องการให้บริการด้านวารสารและหนังสือพิมพ์ให้กับนักกีฬาให้มากขึ้น ดังนั้น ฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องดำเนินการ แต่ที่เป็นปัญหากับฝ่ายจัดการแข่งขันก็คือ ด้านงบประมาณที่จะดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินิตย์ จันทร์มนตรี (2536, บทคัดย่อ) พบว่าไม่มีการจัดงบประมาณอย่างเหมาะสมในการจัดการแข่งขันกีฬา และสอดคล้องกับ เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณศรีพร (2525, บทคัดย่อ) ว่าการจัดงบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ ตลอดจนได้รับงบประมาณสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมการด้านต่าง ๆ

ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเพียงพอ มีสภาพปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ความต้องการสถานที่พักที่จัดให้นักกีฬาฟุตบอลที่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ เป็นปัญหาที่นักกีฬาให้ความคิดเห็นที่มีสภาพปัญหาในระดับมาก รองจากด้านบุคลากร ในการจัดการแข่งขันกีฬาทุกประเภท คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะต้องดูแลและจัดเตรียมด้านสนามแข่งขัน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานตามระเบียบข้อบังคับ ซึ่งตรงกับบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ในการประเมินผลกระทบและสภาพปัญหาจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545, หน้า 94) พบว่าระดับสภาพปัญหาในด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ อยู่ระดับปานกลางเช่นกัน

ด้านบริหารจัดการ โดยรวมมีระดับสภาพปัญหาปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเหมาะสมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาฤดูใบไม้ผลิ และการประชาสัมพันธ์ทั่วถึง มีสภาพปัญหามากที่สุด ส่วนปัญหาเรื่อง การจัดแบบรายงานผลที่มาตรฐาน เป็นปัญหารองลงมา จะเห็นได้ว่า ด้านการบริหารจัดการมีสภาพปัญหาน้อยที่สุดในจำนวนทั้ง 4 ด้าน ซึ่งตรงกับหลักการบริหาร แบบ 4 M (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2534, หน้า 7-9) ในการบริหารงานหรือดำเนินกิจการใดก็ตามถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีและเหมาะสม จะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตรงกันข้ามถ้าขาดการบริหารจัดการที่ดี ผลที่ออกมาย่อมไม่ดีและมีปัญหาเช่นกัน จากการศึกษาค้นคว้าสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฤดูใบไม้ผลิ ของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าด้านบริหารจัดการมีสภาพปัญหาน้อยที่สุด แสดงว่า จังหวัดพิษณุโลกมีคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาที่ดีและมีคุณภาพจึงทำให้ด้านบริหารจัดการมีสภาพปัญหาน้อยกว่าด้านอื่น

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฤดูใบไม้ผลิ กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศและตามภาคที่สังกัด พบว่า ดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เพราะจากพื้นฐานความต้องการของนักกีฬาฤดูใบไม้ผลิ ไม่ว่าจะเป็นักกีฬาในแต่ละภาค ไม่ว่าจะเป็ชายหรือหญิง มักมีความต้องการคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะที่มาของตัวนักกีฬาเองที่มาร่วมในการแข่งขันครั้งนี้ ล้วนผ่านเกมสกีการแข่งขันมาเป็นอย่างดี ทุกคนต้องผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนของจังหวัดและของเขตมาทั้งสิ้น จึงไม่มีความแตกต่างกันในด้านนี้ ในเรื่องงบประมาณที่ได้รับก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพราะงบประมาณที่นักกีฬาได้รับก็มาจากแหล่งเดียวกัน คือได้รับเงินสนับสนุนจากองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทยเหมือนกัน สำหรับงบประมาณที่แต่ละภาคได้รับ ส่วนใหญ่มักมีปัญหาคคล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบญจวรรณ วงศ์สุวรรณพร (2525, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาแห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพองบประมาณที่ได้รับล่าช้าทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานต่างๆ เบี้ยเลี้ยงที่นักกีฬาได้รับไม่พอกับค่าใช้จ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์เครื่องนอนไม่เพียงพอ ประเด็นเรื่องที่พักนักกีฬาส่วนใหญ่ มักต้องการที่พักใกล้สนามแข่งขัน มีความสะดวกสบายทั้งที่นอน ห้องน้ำและห้องส้วม ตลอดจนมีสนามฝึกซ้อมเพียงพอ ความต้องการในสิ่งเหล่านี้จึงไม่แตกต่างกัน ส่วนเรื่องวัสดุอุปกรณ์และสนามฝึกซ้อมและผู้ฝึกสอนของแต่ละภาคที่มาก็คล้ายๆกัน วัสดุอุปกรณ์และสนามส่วนใหญ่ได้มาตรฐานสากลเหมือนกัน ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่เป็นครูพลศึกษาที่มีความรู้ความสามารถทั้งสิ้นในประเด็นนี้จึงไม่แตกต่างกัน

จากปัจจัยพื้นฐานความต้องการของนักกีฬาฤดูใบไม้ผลิ ในแต่ละภาค ไม่ว่าจะเป็ชายหรือหญิง ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีความต้องการคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบ

สภาพปัญหาการจัดการแข่งขัน กีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยจำแนกตามเพศและภาคที่สังกัด จึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้า สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านบุคลากร ควรมีการวางแผนและเตรียมการด้านบุคลากรให้เหมาะสม โดยเฉพาะด้านความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล ตลอดจนมีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และที่สำคัญคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ จะต้องมีการประสานงานกันเป็นอย่างดี
2. ด้านงบประมาณ ควรมีการเตรียมความพร้อมและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ โดยเฉพาะทางด้านกาให้บริการต่างๆ แก่นักกีฬา
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ ควรจะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จัดเตรียมสถานที่พักให้นักกีฬาได้อย่างเหมาะสม และมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันที่มีมาตรฐาน
4. ด้านการบริหารจัดการ ควรจัดโปรแกรมการแข่งขันให้เหมาะสม และดำเนินการจัดการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชาสัมพันธ์การจัดการแข่งขันอย่างทั่วถึง ทั้งก่อนและระหว่างการจัดการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติครั้งต่อไป
2. ควรเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติครั้งต่อไป

